

نکاتی در باب حجاب کارکنان دستگاه های دولتی :

* ۲۶ دستگاه درباره اجرای کامل حجاب و عفاف در کشور مسئول هستند که اگر به وظایف خود عمل می کردند اوضاع بدحجابی به شرایط کنونی نمی رسید اما در نخستین گام این ۲۶ دستگاه می توانند حداقل از کارکنان خود بخواهند که حدود اسلامی را در ورود به جامعه رعایت کنند.

* حجاب و عفاف تنها متعلق به زنان نیست و مردان را نیز شامل می شود همان میزان که زنان نباید خودآرایی کنند و باعث جلب توجه در ادارات و سازمانها شوند، مردان نیز نباید با لباس هایی زننده و به کار بردن زیورآلات، محیط کار را آلوده کنند.

* اگر ادارات دولتی برای کارکنان خود در زمینه رعایت عفاف و حجاب، حدودی را تعیین کنند این کارکنان به دلیل اینکه جزئی از جامعه هستند و شاید بیش از سایر مردم در جامعه حداقل روزی ۲ بار برای آمد و رفت، تردد می کنند در نتیجه فضای عمومی در اجتماع، فضای پاک تری خواهد شد.

* در صورتی که رعایت حجاب و عفاف در ادارات دولتی واقعاً «الزامی» باشد افرادی که بدحجاب هستند هم برای مراجعه به این ادارات معذوریت پیدا خواهند کرد و به سمت پوشش مناسب پیش می روند.

* اگر قرار است مسئله بدحجابی در ادارات و دستگاه های دولتی ریشه کن شود و با اقدامات فرهنگی و بعضی برخوردها اوضاع رعایت حجاب در سازمان های دولتی بهتر شود نباید «برخوردهای فصلی» صورت بگیرد و مقطعی، موضوع با جدیت، دنبال و در دوره ای دیگر به کلی به حال خود رها شود. همان طور که این روش در این سالها در سطح جامعه نیز جواب نداده است.

* تشویق همیشه کارسازتر از تنبیه است اما با روش های غلط نباید کارکنان را به سمت ریاکاری سوق داد بلکه مسئولان رده بالا در ادارات دولتی باید سعی کنند با اقداماتی فرهنگی، افراد را به سمت رعایت حجاب و عفاف در مکانی عمومی که متعلق به دیگران هم هست راهنمایی کنند.

اما آیا تاکنون رعایت حجاب و عفاف در ادارات دولتی جایگاهی در قانون داشته است؟

قانون راهکارهای اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در ۱۳ دی ۱۳۸۴ به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی رسیده که در مقدمه آن آمده است: «حجاب» از ارزنده ترین نمادهای فرهنگی، اجتماعی در تمدن ایرانی - اسلامی است که پیشینه آن به قبل از ورود اسلام می رسد، اما در فرهنگ اسلامی به اوج تعالی و منتهای ارزش و اعتبار خود می رسد.

سیاستها و راهکارهایی در این قانون آمده است که صراحتاً بند سوم آن به رعایت حجاب و عفاف در سازمان های دولتی و عمومی تأکید کرده است:

۱- در اولویت قرار دادن موضوع حجاب و عفاف در برنامه های دستگاه های اجرایی کشور برای مقابله با روند فزاینده بدحجابی.

۲- ابلاغ روش های اجرایی و تعیین ضوابط و هنجارهای روشن در مورد نوع لباس و پوشش افراد در بخش های رسمی و اداری کشور.

۳- نظارت بر رعایت حریم حجاب و عفاف در سازمان های دولتی و عمومی و نظارت و تأکید بر ضرورت رعایت سادگی و پوشش و فرم های اسلامی و حضور ساده و بی آرایش در محیط کار به دلیل تأثیر منفی بر مراجعان.

۴- تعریف استانداردهای فرهنگی مناسب برای ترویج فرهنگ عفاف منطبق با فرهنگ دینی و ملی و فراهم کردن زمینه های لازم برای ترویج الگوهای مناسب پوشش اسلامی توسط نهادهای الگو ده.

۵- ایجاد مراکز و مؤسسات متعدد با هدف الگوسازی، ارائه مدل های مناسب و متنوع و ایجاد رقابت سالم در زمینه بین افراد.

- ۶- وضع قوانین و مقررات لازم برای اصلاح وضعیت پوشش در جامعه.
 - ۷- گسترش و تقویت مراجع قانونی برای ترویج پوشش اسلامی در جامعه.
 - ۸- اصالت بخشی به فرهنگ عفاف از طریق محصولات متنوع فرهنگی، هنری متناسب.
 - ۹- رعایت حجاب و حفظ شئون اسلامی از سوی مدیران، مسئولان حکومتی و خانواده‌های آنان و تدوین شاخص‌هایی در این زمینه برای گزینش مدیران.
 - ۱۰- رفع اشکالات قانونی در نحوه تولید، توزیع و عرضه پوشاک داخلی و خارجی.
 - ۱۱- پیگیری نحوه اجرای طرح گسترش فرهنگ عفاف به صورت مستمر در جلسات شورای فرهنگ عمومی استان‌ها و ارائه گزارش‌های منظم به وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیته).
 - ۱۲- ارزیابی دقیق از اجرای طرح‌ها توسط دستگاه‌های فرهنگی، انتظامی و قضایی برای مقابله با مظاهر بدحجابی و یافتن راهکارهای مناسب توسط کمیته توسعه و ترویج فرهنگ عفاف.
 - ۱۳- نظارت و ارزیابی عملکرد رسانه‌ها - خصوصاً صدا و سیما - در ارتباط با الگوهای تبلیغی آنها و تأثیر آن در جامعه.
 - ۱۴- احیاء سنت حسنه «امر به معروف و نهی از منکر» در مورد حجاب و عفاف.
 - ۱۵- فراهم کردن زمینه‌های لازم برای تهیه کتب، نشریات و تولیدات علمی - فرهنگی به منظور ترویج فرهنگ عفاف و پاسخگویی به شبهات موجود در مورد آن.
 - ۱۶- انجام سیاست‌های تشویقی درباره مدیران و کارگزارانی که در محیط کار خود اصول عفاف و پوشش اسلامی را رعایت می‌کنند.
- رعایت حجاب و عفاف در ادارات دولتی نیز از منظر تعدادی از صاحب نظران به این ترتیب است:**

محمد نبی حبیبی، دبیر کل موقوفه: دولت حق دارد برای افرادی که به آن‌ها حقوق پرداخت می‌کند، در زیر سقفی که متعلق به دولت است، رعایت حجاب اسلامی را الزامی کند. به عقیده من طرح مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی طرحی جامع و عملی در زمینه حجاب و عفاف است که تنها یک بعد آن انتظامی است. حداقل کاری که رئیس جمهور می‌تواند انجام دهد، این است که در ادارات دولتی خانم‌ها حجاب اسلامی را رعایت کنند. البته منظور من کارمندان دولت است و نه ارباب رجوع‌ها. ما به همان دلایلی که مشروبات الکلی را حرام می‌دانیم، بی‌حجابی را هم حرام می‌دانیم و این‌ها احکام الهی است.

آیت الله سید احمد خاتمی، امام جمعه موقت تهران: از کارمندان نظام جمهوری اسلامی انتظار می‌رود که حرمت واژه اسلامی را حفظ کرده و پوشش اسلامی را به شکل مطلوب رعایت کنند. سخنی هم از خشونت نیست و خدا لعنت کند کسانی که تا کلمه حجاب را به کار می‌بریم از خشونت می‌گویند، مدیران می‌توانند خانم‌های چادری را به هر نحوی که می‌توانند تشویق کنند.

حجت الاسلام حبیبی، امام جمعه رضوانشهر: برای رفع بدحجابی باید با توسل به قانون، مانع فعالیت افراد غیر محجبه و بدحجاب در دستگاه های دولتی شد. شیوع بدحجابی در بین کارمندان و کارکنان در نظام اسلامی به هیچ وجه قابل پذیرش نیست، کارمندان و کارکنان بد پوشش که در دستگاه های دولتی مشغول به کار هستند از آنجا که در معرض برخورد با مردم و ارباب رجوع می باشند، به نوعی خود باعث سرایت و گسترش بدحجابی در جامعه می شوند.

حجت الاسلام حسین طیبی فر، مسئول حوزه نمایندگی ولی فقیه در سپاه صاحب الزمان (عج) اصفهان: به وضع کارمندان حقوق بگیر دولت به وسیله مدیران اجرایی باید رسیدگی شود. افرادی که در وضعیت بدحجابی و بی بندوباری هستند عمدتاً شامل ۳ گروه می شوند: ۱. عده ای از سرجهالت و ناآگاهی این گونه امور را انجام می دهند و نمی دانند در چه مسیری قدم گذاشته اند زیرا مورد سوء استفاده دشمنان قرار گرفته اند ۲. عده ای از سر لجاجت، بدحجابی می کنند و ۳. عده ای آگاهانه و از روی عناد ورزی چنین بد حجاب هستند، لذا می بایست سنت حسنه امر به معروف و نهی از منکر را در سطح جامعه نهادینه کنیم و نسبت به آن جدیت داشته باشیم.

ستار هدایت خواه، نماینده سابق مجلس: مدیران دستگاه ها باید پوشش و حجاب کارکنان خود را کنترل کنند در صورت کنترل صحیح در ادارات وضعیت حجاب و عفاف در جامعه بهتر می شود.

آیت الله مکارم شیرازی، مرجع تقلید: دولت می تواند رعایت حجاب را از ادارات آغاز و با صدور بخشنامه به ادارات و بیمارستان ها تأکید کند که کارمندان دولت را رعایت به موازین حجاب اسلامی کند؛ دولت همچنین در کتب درسی دانش آموزان به صورت منطقی مباحث را مطرح و فواید حجاب و ضرر بی بند و باری را ارائه کند تا مشخص شود حجاب امری حیاتی در جامعه است و مسئله ساده ای نیست که از کنارش به آسانی عبور کنیم.

حجت الاسلام موسی قربانی، مستشار دیوان عالی کشور: بدحجابی در قانون آمده است که «جرم» است در تبصره ماده ۶۳۸ قانون مجازات اسلامی، «زنانی که بدون حجاب شرعی در معابر و انظار عمومی حاضر شوند به حبس از ۱۰ روز تا ۲ ماه محکوم می شوند.» حجاب مورد تأکید در این قانون، حذف هر بخش از حجاب اسلامی است مثلاً حتی مانتوهای با آستین کوتاه را هم می توان جزء آن محسوب کرد. قوانین تصویب شده و موجود است اما برخی مجریان یا اعتقادی به آن ندارند یا به لحاظ مشکلاتی آن را اجرا نمی کنند. در بحث بدحجابی کارکنان دولت هم در قانون تخلفات اداری به آن اشاره شده و مسئولان دستگاه ها موظفند، خاطیان را به بخش تخلفات اداری معرفی کنند که تنبیه هایی تا مرحله «خراج» نیز برای آن دیده شده است. **مینو اصلانی، رئیس بسیج زنان کشور:** هم اکنون وضعیت حجاب و عفاف در سطح ادارات به هیچ عنوان قابل قبول نیست، این امر به شکلی است که در برخی مکان ها امکان تمایز کارکنان با مراجعه کنندگان وجود ندارد. در راستای کنترل عفاف و حجاب در ادارات، کار و اقدام جدی صورت نگرفته است و بخشنامه قوی در این باره تهیه نشده است. زمانی که افراد با مراجعه به ادارات دولتی مشاهده می کنند که هیچگونه الزامی برای رعایت حجاب وجود ندارند، خود را در نوع پوشش در سطح جامعه آزاد می بینند. مقابله با بدحجابی باید از مکان های دولتی آغاز شود.

ایران، کشوری اسلامی است با قوانین و قواعد اسلامی، بنابر این رعایت اصول و قواعد آن بر تمام کسانی که در این سرزمین زندگی می کنند الزام دارد در شرایطی که مسلمانان جهان برای حفظ حجاب با دولت های خود درگیر هستند به دور از انصاف است که در این کشور اسلامی، به جای اینکه خود مردم در حفظ عفاف و حجاب، کوشا باشند دولتمردان بر رعایت این اصول، تأکید ورزند و پیگیری کنند.